

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 március Vers

Aczél Géza: (szino)lira

(szino)lira

torzósztár

-

agyoncsépell

cséplőgépet egy kies kisvárosban hamarabb láttam mint ahogy

a móricz-prózában rátaláltam

irtózatosan szuszogott és körötte a szegény világban nyelte

a port néhány hazánkfia míg alul durva zsákokba dőlt az áldás mindennapi kenyerünk a fenti pátoszt már magam is kitaláltam hiszen akkor még az emelkedettebb taktusait szerettem

az iskolának nem is értem mitől lettem később rezignált

és önemésztően szkeptikus a munkának ezt a férfias részét azóta sem láttam

mechanikus változásai is lettek később a vibráló világnak

ám anélkül hogy e magasztos víziót

váddal illetném még az sem kizárt hogy zavaros a kép

az ösöktől bocsánatot várva énbennem gyakran visszajár

a roppant fatákolmány monotóniája mióta szerény társadalmi létet éldegélek a peremen hiszen bő félszázada agyoncsépell dogmák púpos emelvények bornírt majd egyre rafináltabb gengszterek torz megszállottak és éretlen pöcsösök rángatják föntről az életem ami valamilyen aprócska megváltásra hiába vár a rossz struktúrában előbb-utóbb bemocskolódik minden bazár s a megaláztatás lassan szétteng benned akár egy roppant véget nem érő sivatag

agyoncsigáz

ahogy figyelem öregedő koromat és gondolataim rövidülő hosszát homályló tekintettel lesem

egyre több érzelmes demagógiába hajt az elmúlással vívott egyesélyes félelem talán bennem nincs valami

jól megmagyarázva hisz
vénségemre olykor már ott is iszom fölhabzó sört

ahol meglehetősen drága valószínűleg génjeimbe van furcsa titkos kódokkal belezárva hogy egész életemben utáltam

a kutyákat és a gazdagokat erről lényegében nincs is mit hosszasan regélni

mindenki mázolt díszletek előtt valahogy megéli szálnalmas sorsát az egyik kreatívan szól át

két repülőút között a magánuszodába mást agyoncsigáz

a naplemente de már reggelre is árva

ez imponáló hümmögve követném ám a másikat szeretem ki
magyarázza meg nekem honnan fúj a szél mert a sárba ragadt világvége önmagában még nem elég indok a szűkebb horizontra

a periféria a tömegek lázadásával épp eléggé ontja az ellenanyagot aztán a múlás kapujában rájössz nézed

a széttöredezett tájat de arcod egyik szeletében sincsen ott

s a létnek nem csak

szociális érzékenységed a mérce ha éretté válsz a feledésre aggályaidat pedig belengi a béke

agyondicsér

szakmázik az ember akkor is ha nem tudja mi a tét mint egykor fizika órákon mágnes rudakra

a talányos vasreszelék úgy húzódik valami ismeretlen delejre némi vibrálgató bizonytalanság után a tette vágyó elme hogy kivergődjék a végtelen csöndből mely a sivatagok rezzenetlen

nyugalmával befedi a néma jel kell neki szomjasan már csak arra vár hogy kigyöngyöződjék végre az irány a szellem salakjait miként a szívós osztrigák nemesebb struktúrákba vonja bele feszülve naponta szinte tudattalanul abba kozmikus malomba amely első mozdulatát is szülte mikor még hasonlított

a szeplőtelen szűzre s az élet ezernyi gyarlóságaihoz

kényszeredetten nem ütődött nem léteztek tapintható

referenciái mércévé sem emelte mit gondol a másik lélek

aztán fokozatosan üzengetni kezdtek a gének fogékonnyá vált alkatunk a suttogásra romlandó

stációink közben egyre fontosabbá vált kit gyűlöl netán kit

dicsér agyon a cápa idő mely végül

éppúgy vak közönybe nő mint ahonnan vétetett és a teremtőnek is azért apró hála mivel nem
adatik időd végső tanulságok

mentén az átgondolásra inkább nyöszörögve a falhoz befordulsz

Tetszik

Legyél az első az ismerőseid közül, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Aczél Géza: (szino)líra** a képlet lassacskán adott csakhoggy sosem fedi egymást két jól...
2. **Aczél Géza: (szino)líra** lennék csak körülményesen érzélgős autós most aztán zuhognának rám a...
3. **Aczél Géza: profán** lesem a vibráló masina sarkában a digitális órát érdemes-e még...
4. **Aczél Géza: (búcsú)galopp** tudom a vég még érthetlenebb a tudat feketén billeg a...
5. **Aczél Géza: (búcsú)galopp – tétova utószinkron – 16.** a fű eső után élénk zölden nő a kecske potyogtatja...

Cimkék: **Aczél Géza**

Cimkék: **Aczél Géza**